Selskabsdamen

Romanen om Kærligheden.

3 Akter, 60 Afdel.

Iscenesat af

Prof. Martinius Nielsen.

Forfattet af

Otto Rung.

OPTAGET AF

NORDISK FILMS COMPAGNI

Victoria 7 Aug 1916.

HOVEDPERSONERNE:

Rob. Foch, Læge, Privatdocent ..... Herr *Olaf Fønss.*
Esther Helland ..... Frk. *Ebba Thomsen.*
Enkebaronesse Morrow ..... Fru *Henny Lauritzen.*
Baronesse Lilly, hendes Datter .. Frk. *Ingeborg Spangsfeldt.*
Fru Rivers, kvindelig Detektiv ..... Fru *Betzy Kofoed.*
Kaptajn Carr ..... Herr *Anton de Verdier.*

A/S „FOTORAMA"
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret. Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende

Saa stemningsfuldt og betagende, saa smukt og rørende er den fattige, men hæderlige Kvindes Livsroman fortalt, at vel ikke én af os vil forblive urørte deraf! Det er kun en Fortælling — ganske vist — men kender vi ikke alle en Kvinde, hvem Skæbnen har behandlet saaledes? Uretten gaar sin Sejrsgang her i Livet; Ondskaben og Snedigheden vinder daglig Triumfer — — men —

Sandhedens Sejr er dog den største!!

De to store Hovedroller udføres med glimrende Kunst af Publikums Yndlinge:

Ebba Thomsen og Olaf Fønss.

AFDELINGERNE:

1. Til Forelæsning hos Dr. Foch.
2. Esther Helland, en opmærksom Tilhører.
3. Brevet fra Moderen.
4. Fattigdommens Svøbe.
5. „Jeg maa afbryde mine Studier."
6. Nogen Tid senere.
7. Plads som Selskabsdame hos Enkebaronessen.
8. Kaptajn Carr i sit Hjem.
9. Brevet fra Viggo.
10. . . . . ikke videre forelskede eller glade . . . .
11. Ungdomssværmeriet.
12. „I Morgen kommer Storesøster og hendes Mand hiem!"
13. Fra Bryllupsrejse!
14. Selskabet til de Nygiftes Ære.
15. „Vi er 13 til Bords."
16. Esther hentes.
17. Et Møde under nye Forhold!
18. „Jeg er led og ked af det hele."
19. En Tilstaaelse.
20. Overraskede.
21. Afskediget paa graat Papir!
22. Intrigerne begynder.
23. „H a n skal have hele Skylden!!"
24. Dr. Foch skal ud til sine Patienter.
25. I Varemagasinet Charlet.
26. Mannequin'erne.
27. Et ubehageligt Gensyn.
28. „Hun kan jo slet ikke bære den Dragt!"
29. I Fortvivlelsens Nød!
30. „Hvordan er det De opfører Dem?"
31. Atter arbejdsløs.
32. Den noble Kaptajn arbejder.
33. Hos Detektiven Fru Rivers.
34. Et fint Arrangement.
35. Brevet fra Kaptajn Carr.
36. Esther præsenteres for „Tanten".
37. Paa Badestedet.
38. Gamle Minder.
39. Trumfen skal spilles ud.
40. „Min Selskabsdame er blevet syg."
41. Nu — eller aldrig.
42. Opgøret.
43. „Hun er lejet af os."
44. „Og her er hendes Betaling!"
45. Esther og Dr. Foch skilles som Uvenner.
46. Krigen bryder ud.
47. Sygeplejerske ved Feltlazarettet.
48. Overlægen inspicerer.
49. „Vor dygtigste Sygeplejerske."
50. Overlægens mærkelige Holdning.
51. En Advarsel.
52. Alle viser nu Esther Haan og Foragt.
53. Gennem Ildlinien.
54. Explosionen.
55. Bragt til Lazarettet.
56. „Blodtabet vil dræbe ham!"
57. Et Tilbud, der gælder Livet.
58. Helbredet.
59. I Hospitalets Have.
60. „Roser, røde som det Blod, du gav mig!"

Esther Helland har taget Plads hos Enkebaronesse Morrow som Guvernante for dennes to smaa Børn. Enkebaronessen har endnu et Barn, en voksen Datter, Baronesse Lily, som for et halvt Aars Tid siden er bleven gift med den kendte Læge og Privatdocent Robert Foch. Parret ventes hjem fra Bryllupsrejsen, hvad der bereder Esther Helland kvalfulde Timer. Hun har en Gang studeret Medicin og besøgte da Dr. Fochs Forelæsninger. Mellem hende og hendes Lærer udviklede sig efterhaanden et gensidigt Venskabsforhold, men en Dag skiltes deres Veje. Esther Hellands Moder, der var af velhavende Slægt, mistede pludselig sin Formue, og Datteren maatte afbryde sit Studium og søge sig en Stilling, hvorved hun selv kunde tjene sit Brød.

De Nygiftes Hjemkomst fejres ved en Fest hos Enkebaronesse Morrow. Gensynet mellem Dr. Foch og Esther Helland er smærteligt. Dr. Foch har i det halve Aar, som er forløbet siden Brylluppet, lært sin Hustrus sande Natur at kende, og han fortryder nu bittert, at han den Gang hans Hjerte bød ham at følge Esther Helland, ikke havde haft Mod nok til at bryde med Baronesse Lily. Under en Samtale om Aftenen i Parken faar Dr. Foch Lejlighed til at skrifte sin Anger for Esther.

Tilstede ved Festen er ogsaa en Kaptajn Carr, en af Baronesse Lilys tidligere Tilbedere. Han har for nogen Tid siden modtaget et Brev fra en Ven i Nizza, der skriver, at han har truffet den nygifte Dr. Foch med Frue, og omtaler,

at de ikke saa videre forelskede eller glædestraalende ud. Dette har givet Kaptajn Carr Mod til at forsøge en Erobring, og Baronesse Lily opmuntrer ham ivrigt, idet hun lover at blive hans, saasnart han har skaffet hende af med hendes Mand. Han maa tilvejebringe Grundlag for et Krav om Skilsmisse, men saa fint maa han sørge for at spille sine Kort, at Dr. Foch alene faar Skylden.

Kaptajn Carr beslutter at benytte Esther Helland som et Redskab for sine Planer og henvender sig i den Anledning til en Bekendt af sig, en Fru Rivers, der er Indehaver af et lyssky Bureau, som paatager sig hemmelige Kommissioner af enhver Art. Esther Helland er bleven afskediget af sin Tjeneste som Guvernante, efter at Enkebaronesse Morrow paa Festaftenen har overrasket hende i fortrolig Samtale med Dr. Foch. Hun er nu uden Erhverv og bliver henrykt, da Kaptajn Carr lover at interessere sig for hende, og virkelig ogsaa sender hende et Brev med Anmodning om at se hjem til ham, da han allerede mener at have fundet en Stilling, som han mener, hun vil blive glad for.

Da Esther indfinder sig i Kaptajn Carrs Hjem, præsenteres hun for en Dame, som han udgiver for sin Tante, men som i Virkeligheden ingen anden er end Fru Rivers, der nu tilbyder den unge Pige Pladsen som Selskabsdame. Esther tager taknemlig mod det favorable Tilbud, og nogle Dage efter rejser hun med den gamle Dame til et Badested. Til det samme Badested kommer Dr. Foch med Frue, og Kaptajn

Carr finder hurtigt en Lejlighed til at præsentere de Nyankomne for sin »Tante«. Baronesse Lily og hendes Tilbeder har paa dette Tidspunkt deres Plan færdig i de mindste Detailler. Nu skal den Fælde, i hvilken Dr. Foch maa lade sig fange, opstilles.

Sent om Aftenen, da alle paa Hotellet er gaaet til Ro, telefonerer »Tanten« til Dr. Foch om endelig at komme straks, da hendes Selskabsdame er bleven syg. Dr. Foch indfinder sig øjeblikkelig og bliver vist ind i Esther Hellands Værelse. I samme Sekund hidkalder »Tanten« Baronesse Lily og Kaptajn Carr. Alle tre trænger ind i Selskabsdamens Værelse. Baronessen udslynger Beskyldningen mod sin Mand for Utroskab. Fru Rivers og Kaptajn Carr er hendes Vidner. Værket er fuldbragt. Ingen Hindring træder nu i Vejen for Kaptajn Carr og Baronesse Lilys Forening.

Men disse samvittighedsløse Mennesker er ikke tilfredse hermed. De sætter Kronen paa deres Værk ved at fortælle Dr. Foch, at Esther af egen fri Vilje har indgaaet paa at spille denne Komedie. For Penge har hun ladet sig leje til at begaa denne Gemenhed.

Bedrøvet over denne sit Livs største Skuffelse skjuler Dr. Foch sig for Verden.

Nogen Tid senere bryder Krigen ud. Esther søger Ansættelse som Sygeplejerske og kommer ud i Felten. Til den Afdeling, hvor hun gør Tjeneste, ankommer en Dag en af Hærens Overlæger paa Inspektion — det er Dr. Foch. Da

han paany stilles overfor den Kvinde, der har forvoldt ham saa megen Sorg, vender han hende med Harme Ryggen. Han har aldrig kunnet glemme hendes Forræderi. Men Esthers

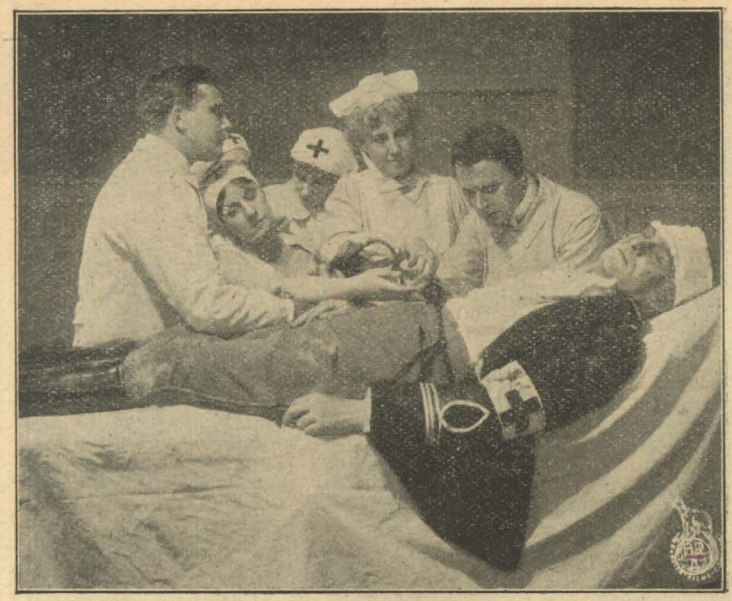

Kammerater og Overordnede slutter af Dr. Fochs afvisende Holdning overfor hende, at hun er en falden Kvinde, og de skyr hende fra nu af som en Pestbefængt.

Overlægen har imidlertid vovet sig ud i Ildlinien for at se til de Saarede i Skyttegravene. Her rammes han af en Granateksplosion, og haardt saaret bringes han tilbage til Lazarettet. Lægerne skrider øjeblikkelig til en Operation, men der er ikke meget Haab om at redde hans Liv, idet det stærke Blodtab truer med at dræbe ham. Da melder Esther sig frivillig og beder om at maatte frelse ham. Hun vil give ham sit Blod, skønt hun ved, at hun derved sætter sit eget Liv paa Spil.

Lægerne giver omsider efter for hendes indtrængende Anmodninger. Operationen lykkes — baade for Dr. Foch og for Esther. Og Dr. Foch har nu gennem Esthers Offer faaet Sikkerhed for, at hun er uden Skyld eller Andel i det lumpne Forræderi. Han beder hende om Tilgivelse for sin Mistanke, og hun svarer ham ved at skænke ham sin Haand og sit Hjærte, det Hjærte, hvis dyrebare Blod hun gav ham.

A. L. INRICH KJØBENHAVN B.

SONOFRET.

Personerne:

Rob. Foch, Læge, Privatdocent..Herr Olaf Fönss
Esther Helland.....Frk Ebba Thomsen
Enkebaronesse Morrow.....Fru Henny Lauritzen
Baronesse Lily, hendes Datter..Frk. Ingeborg Spangsfeldt
Fru Rivers, kvindelig Detektiv.Fru Betzy Kofoed
Kaptajn Carr.....Herr Antön de Verdier.

Esther Helland har taget Plads hos Enkebaronesse Morrow som Guvernante for dennes to smaa Børn. Enkebaronessen har endnu et Barn, en voksen Datter, Baronesse Lily, som for et halvt Aars Tid siden er bleven gift med den kendte Læge og Privatdocent Robert Foch. Parret ventes netop hjem fra Bryllupsrejsen, hvad der bereder Esther Helland kvalfulde Timer. Hun har en Gang studeret Medicin og besøgte da Dr. Fochs Forelæsninger. Mellem hende og hendes Lærer udviklede sig efterhaanden et gensidigt Venskabsforhold, men en Da skiltes deres Veje. Esther Hellands Moder, der var af velhavende Slægt, mistede pludselig sin Formue, og Datteren maatte afbryde sit Studium og søge sig en Stilling, hvorved hun selv kunde tjene sit Brød.

De Nygiftes Hjemkomst fejres ved en Fest hos Enkebaronesse Morrow. Gensynet mellem Dr. Foch og Esther Helland er smerteligt Dr. Foch har i det halve Aar, som er forløbet siden Brylluppet, lær sin Hustrus sande Natur at kende, og han fortryder nu bittert, at han den Gang hans Hjerte bød ham at følge Esther Helland, ikke havde haft Mod nok til at bryde med Baronesse Lily. Under en Samtale om Aftenen i Parken faar Dr. Foch Lejlighed til at skrifte sin Anger for Esther.

Tilstede ved Festen er ogsaa en Kaptajn Carr, en af Baronesse Lilys tidligere Tilbedere. Han har for nogen Tid siden modtaget et Brev fra en Ven i Nizza, der skriver, at han har truffet den nygifte Dr. Foch med Frue, og omtaler, at de ikke saa videre forelskede eller glæde straalende ud. Dette har givet Kaptajn Carr

Mod til at forsøge en Erobring, og Baronesse Lily opmuntrer ham ivrigt, idet hun lover at blive hans, saasnart han har skaffet hende af med hendes Mand. Han maa tilvejebringe Grundlag for et Krav om Skilsmisse, men saa fint maa han sørge for at spille sine Kort, at Dr. Foch alene faar Skylden.

Kaptajn Carr beslutter at benytte Esther Helland som et Redskab for sine Planer og henvender sig i den Anledning til en Bekendt af sig, en Fru Rivers, der er Indehaver af et lyssky Bureau, som paatager sig hemmelige Kommissioner af enhver Art. Esther Helland er bleven afskediget af sin Tjeneste som Guvernante, efterat Enkebaronesse Morrow paa Festaftenen har overrasket hende i fortrolig Samtale med Dr. Foch. Hun er nu uden Erhverv og bliver henrykt, da Kaptajn Carr lover at interessere sig for hende og virkelig ogsaa sender hende et Brev med Anmodning om at se hjem til ham, da han allerede mener at have fundet en Stilling, som han mener, hun vil blive glad for.

Da Esther indfinder sig i Kaptajn Carrs Hjem, præsenteres hun for en Dame, som han udgiver for sin Tante, men som i Virkeligheden ingen anden er end Fru Rivers, der nu tilbyder den unge Pige Pladsen som Selskabsdame. Esther tager taknemlig mod det favorable Tilbud, og nogle Dage efter rejser hun med den gamle Dame til et Badested. Til det samme Badested kommer Dr. Foch med Frue, og Kaptajn Carr finder hurtigt en Lejlighed til at præsentere de Nysankomne for sin "Tante". Baronesse Lily og hendes Tilbeder har paa dette Tidspunkt deres Plan færdig i de mindste Detailler. Nu skal den Fælde, i hvilken Dr. Foch maa lade sig fange, opstilles.

Sent om Aftenen, da alle paa Hotellet er gaaet til Ro, telefonerer "Tanten" til Dr. Foch om endelig at komme straks, da hendes Selskabsdame er bleven syg. Dr. Foch indfinder sig øjeblikkelig og bliver vist ind i Esther Hellands Værelse. I samme Sekund

hidkalder "Tanten" Baronesse Lily og Kaptajn Carr. Alle tre trænger ind i Selskabsdamens Værelse. Baronessen udslynger Beskyldningen mod sin Mand for Utroskab. Fru Rivers og Kaptajn Carr er hendes Vidner. Værket er fuldbragt. Ingen Hindring træder nu i Vejen for Kaptajn Carr og Baronesse Lilys Forening.

Men disse samvittighedsløse Mennesker er ikke tilfredse hermed. De sætter Kronen paa deres Værk ved at fortælle Dr. Foch, at Esther af egen fri Vilje har indgaaet paa at spille denne Komedie. For Penge har hun ladet sig leje til at begaa denne Gemenhed.

Bedrøvet over denne sit Livs største Skuffelse skjuler Dr. Foch sig for Verden.

Nogen Tid senere bryder Krigen ud. Esther søger Ansættelse som Sygeplejerske og kommer ud i Felten. Tilden Afdeling, hvor hun gør Tjeneste, ankommer en Dag en af Hærens Overlæger paa Inspektion - det er Dr. Foch. Da han paany stilles overfor den Kvinde, der har forvoldt ham saa megen Sorg, vender han hende med Harme Ryggen. Han har aldrig kunnet glemme hendes Forræderi. Men Esthers Kammerater og Overordnede slutter af Dr. Fochs afvisende Holdning overfor hende, at hun er en falden Kvinde, og de skyr hende fra nu af som en Pestbefængt.

Overlægen har imidlertid vovet sig ud i Ildlinien for at se til de Saarede i Skyttegravene. Her rammes han af en Granateksplosion, og haardt saaret bringes han tilbage til Lazarettet. Lægerne skrider øjeblikkelig til en Operation, men der er ikke meget Haab om at redde hans Liv, idet det stærke Blodtab truer med at dræbe ham. Da melder Esther sig frivillig og beder om at maatte frelse ham. Hun vil give ham sit Blod, skønt hun ved, at hun derved sætter sit eget Liv paa Spil.

Lægerne giver omsider efter for hendes indtrængende Anmodninger. Operationen lykkes - baade for Dr. Foch og for Esther. Og Dr.

Foch har nu gennem Esthers Offer faaet Sikkerhed for, at hun er uden Skyld eller Andel i det lumpne Forræderi. Han beder hende om Tilgivelse for sin Mistanke, og hun svarer ham ved at skænke ham sin Haand og sit Hjerte - det Hjerte, hvis dyrebare Blod hun gav ham.

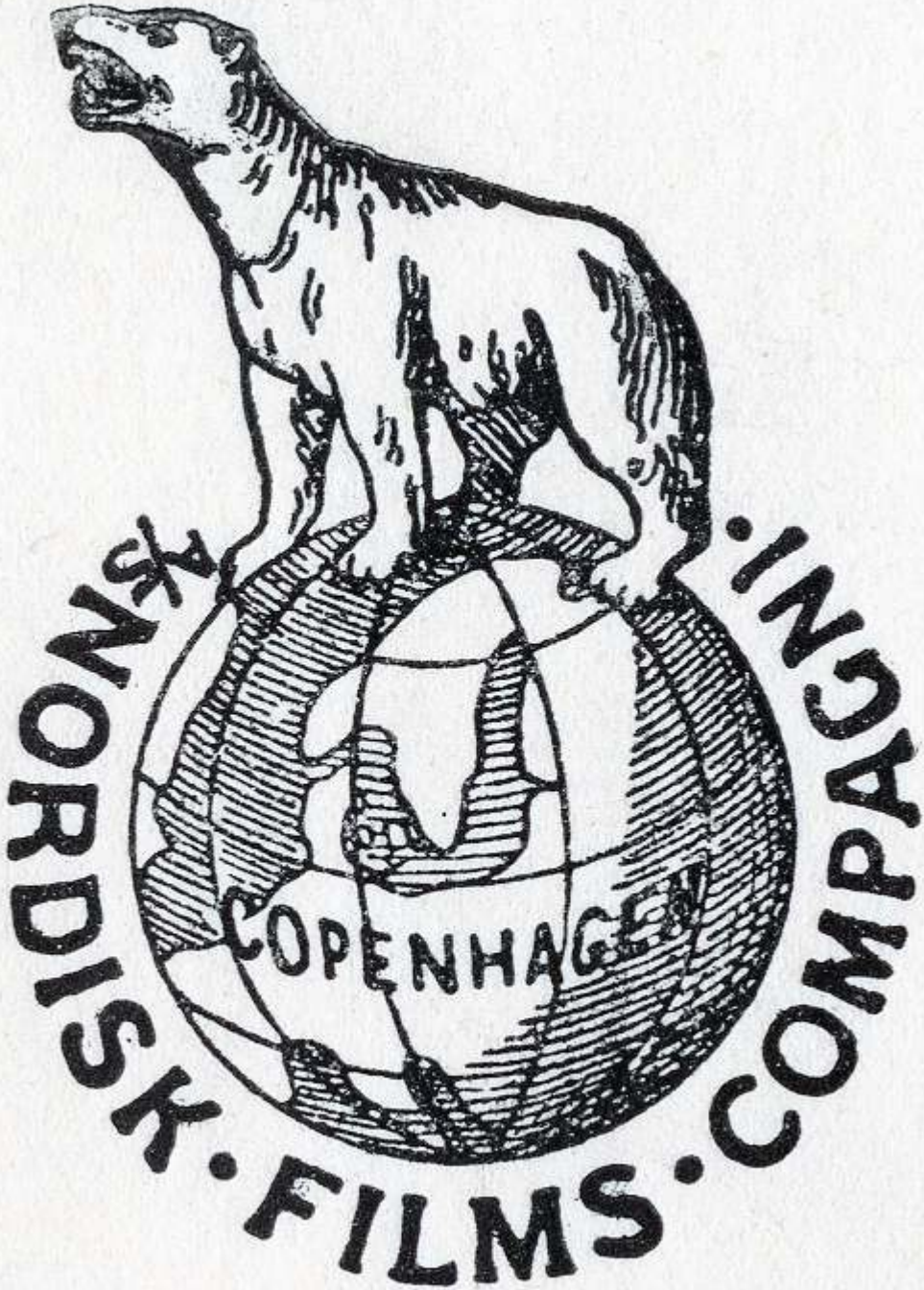
NORDISK · FILMS · COMPAGNI
COPENHAGEN

Le sacrifice expiatoire.

Personnages:

Robert Fornachon, médecin, professeur agrégé à l'Ecole de médecine.....M. Olaf Fönss
Edmée Hervé.....Mlle Ebba Thomsen
La baronne douairière de Morville.....Mme Henny Lauritzen
Mademoiselle Thérèse de Morville. sa fille.....Mlle Ingeborg Spangsfeldt
Madame Rivière, détective.....Mme Betzy Kofoed
Le capitaine Caron.....M. Anton de Verdier.

Mlle Edmée est devenue gouvernante des deux petits enfants de la baronne douairière de Morville. La douairière a encore un enfant, une grande fille qui vient de se marier avec M. Robert Fornachon, célèbre médecin professeur agrégé à l'Ecole de médecine. On attend justement leur retour de leur voyage de noce, ce qui rend Edmée très malheureuse. Une fois elle a étudié la médecine, alors elle fréquentait les cours du Dr. Fornachon. Peu à peu une amitié se developpait entre le maître et l'élève. Mais un jour la mère d'Edmée perdait toute son argent et la jeune fille était obligée de renoncer à ses études et trouver un gagne-pain.

La baronne de Morville donne un grand dîner en l'honneur des nouveaux-mariés. Le docteur se sent très triste à la vue d'Edmée. Pendant les six mois qu'il a été marié il a découvert le vrai caractère de sa femme, et il regrette amèrement, qu'il n'avait pas eu le courage de rompre ses fiançailles avec Mlle Thérèse.

Parmi les visiteurs se trouve aussi le capitaine Caron, un adorateur de Madame Thérèse. Il vient de recevoir une lettre d'un ami à Nice, qui lui écrit qu'il y a rencontré M. et Madame Fornachon qui n'avaient pas l'air follement amoureux. A cause de cette lettre le capitaine décide de faire une conquête. Il en réussit très bien encouragé par Madame Thérèse; enfin elle lui promet de lui

appartenir aussitôt qu'elle est débarrassée de son mari. Elle veut bien faire divorce mais il faut que la faute soit imputée au Dr. Fornachon, et à lui seul.

Le capitaine décide de se servir d'Edmée Hervé et s'adresse à cette occasion à Madame Riviere, propriétaire d'un bureau qui s'occupe de tout sorte de commissions secrètes. Le soir du fête la baronne a surpris Edmée et Dr, Fornachon dans une discussion intime, et elle lui a de suite donné congé. Maintenant elle n'a pas d'occupation et elle est ravie quand le capitaine lui promet de l'aider à trouver une situation convenable. Un jour il lui écrit une lettre, dans laquelle il lui demande de passer chez lui; il croit avoir trouvé une situation qui lui conviendra.

Quand Edmée arrive chez le capitaine, elle est présentée à une dame , que Caron fait passer pour sa tante. En verité c'est Mme Rivière, qui cherche une dame de compagnie, et c'est cette position qui est offerte à Edmée. Elle accepte avec plaisir et quelques jours après , la vieille dame et Edmée se rendent à une station balnéaire. À la même station se trouvent aussi le Dr. Fornachon et sa femme. Le capitaine a trouve bientôt une occasion de les présenter à sa "tante". Madame Thérèse et son adorateur ont déjà conçu une idée.

Le soir quand tout le monde s'est retiré la "tante" téléphone au Dr. Fornachon lui demandant de venir de suite, sa dame de compagnie étant subitement tombée malade. Le docteur arrive à l'instant et est conduit à la chambre d'Edmée. En ce moment la "tante" appelle Mme Thérèse et le capitaine. Tous les trois pénètrent dans la chambre de la dame de compagnie. Alors Madame Thérèse accuse son mari d'infidélité. Mme Rivière et le capitaine sont les témoins. L'oeuvre est accompli, et les obstacles entre Mme Thérèse et le capitaine sont écartés.

Mais ce résultat ne suffit pas à Madame Thérèse et au capitaine. Ils racontent au docteur qu'Edmée a joué cette comédie de sa propre volonté pour de l'argent.

Désolé de la déception la plus grande de sa vie, le Dr. Fornachon se retire du monde.

Quelque temps après la guerre éclate. Edmée obtient une place comme infirmière et est envoyée au front. Un jour le médecin chef vient inspecter l'ambulance où Edmée est placée. Le médecin chef est le Dr. Fornachon. En rencontrant de nouveau la femme qui lui a causé tant de chagrin, il lui tourne brusquement le dos. Il n'a jamais pu oublier sa trahison. De la froideur que le Dr. Fornachon témoigne à Edmée, ses camarades et supérieurs concluent qu'elle est une femme déshonorée et l'évite .

Le médecin chef s'est cependant hasardé dans la ligne de feu pour soigner les blessés dans les tranchées. Il y est frappé d'une explosion d'un shrapnell et gravement blessé il est transporté à l'ambulance. Les médecins se mettent de suite à l'opération, bien qu'il n'y a pas beaucoup de chance de sauver sa vie, la perte de sang étant énorme. En ce moment Edmée demande la permission de le sauver. Elle lui donne son sang, bien qu'elle met sa propre vie en danger.

Les médecins cèdent enfin à son désir ardent. L'opération réussit pour tous les deux. Voyant le sacrifice d'Edmée, le Dr. Fornachon comprend qu'elle n'a pas volontiers pris part dans la trahison envers lui. Il lui prie de lui pardonner, et elle avoue que son coeur appartient à lui.

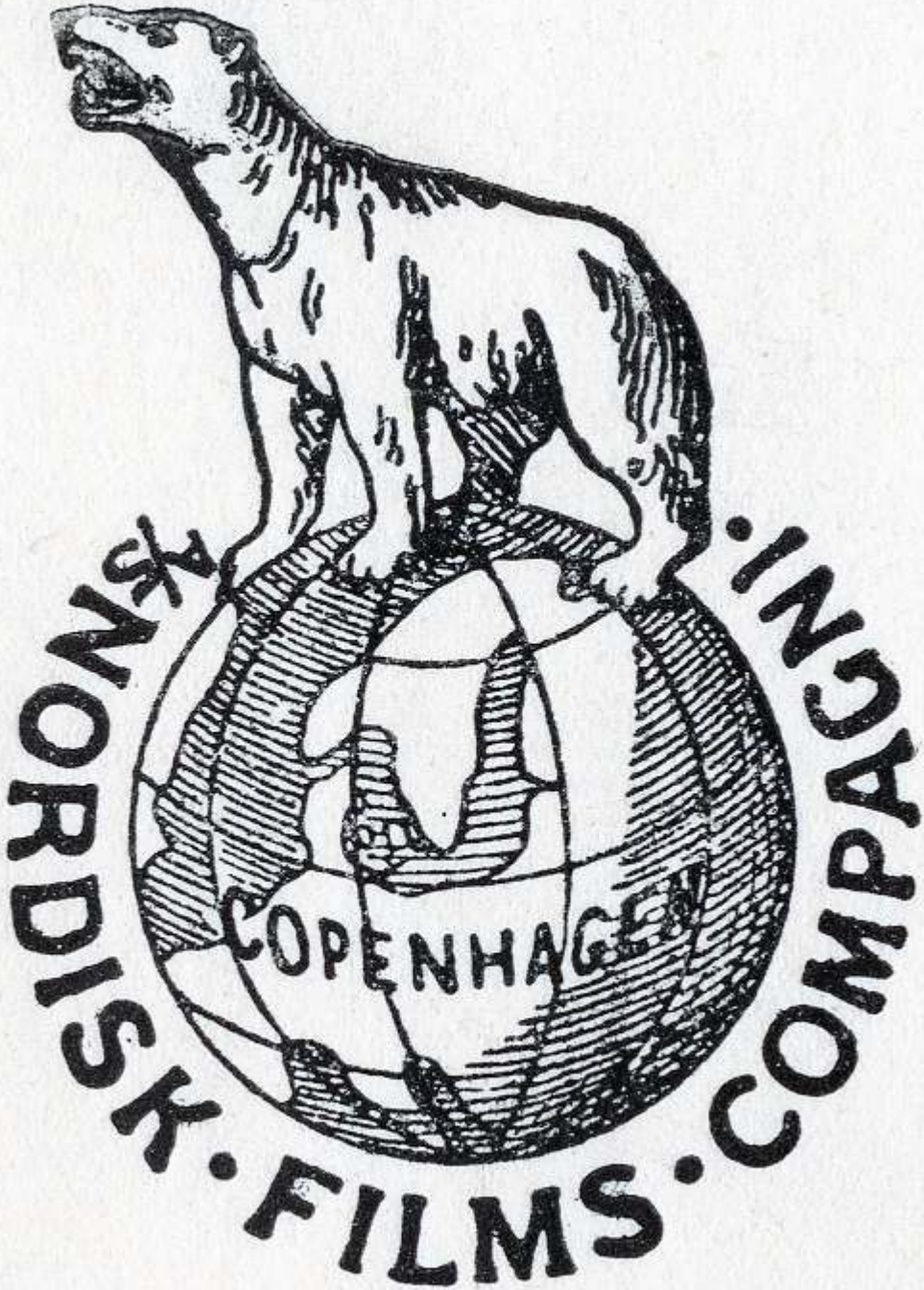
NORDISK · FILMS · COMPAGNI
COPENHAGEN